

Jeg vil gerne pege på tre elementer i forslaget, som vi mener der må kigges på, og som der eventuelt må komme en hensigtserklæring om som en sikring for, at pengene og investeringerne bliver brugt på rigtig vis.

Det ene er den demokratiske kontrol. Elprisudvalget har i dette forslag fået en utrolig stor indflydelse på udformningen af loven. Problemet er her, at Elprisudvalget ikke er særlig godt sammensat til at kunne sikre forbrugernes indflydelse og kontrol. Vi mener, at man som en følge af denne lovgivning bør tage skridt til at ændre Elprisudvalgets sammensætning, så forbrugerne får flertal. Det vil sikre en større folkelig kontrol og styring med elselskaberne, hvor de i givet fald skal investere deres midler.

Endelig må der sikres fuld offentlig indsigt i alle forhold vedrørende aktiviteterne. Vi kan således ikke acceptere nogen indskrænkninger i den offentlige indsigt under henvisning til forretningsmæssige hemmeligheder.

Punkt 2 er investeringen på den ene milliard kroner, og dér vil vi foreslå, at man gør det gradvis over fem år, så det bliver muligt at gribe politisk ind, hvis det udvikler sig i en uheldig retning.

Endelig er der spørgsmålet om, hvad der skal investeres i. Dér foreslår vi, at der bliver trukket nogle retningslinjer, så man sikrer, at alle investeringerne bliver inden for den generelle energipolitiske linje, der lægges i Folketinget, og hvor det sikres, at elselskaberne arbejder konstruktivt ud fra den.

Afslutningsvis vil jeg gerne lige give et lille eksempel på, hvorfor vi ikke har den store tillid til elselskaberne. Det skyldes bl.a. et besøg i Elkraft, hvor vi fik at vide, at nu gik de og ventede på, at floderne frøs til i Sverige, så de kunne sælge noget mere energi og tjene nogle flere penge. Og den energi til Sverige er fremstillet ved fossilt brændsel herhjemme.

Det er hele den tankegang, der ligger bag elselskabernes aktiviteter, og den mener vi der skal sættes en anden kontrol og styring ind på – både gennem en demokratisk kontrol, men også gennem en politisk kontrol.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Jeg skal sige tak til ordførerne for modtagelsen, og så skal jeg med det samme over for de ordførere, der har kritiseret den korte behandlingstid, der har været fra fremsættelsen i forgårs og så til førstebehandlingen i dag, sige, at ansvaret herfor påtager jeg mig gerne og vil gerne give en

undskyldning i den forbindelse. Men jeg vil gerne give en forklaring på, hvorfor det er sådan, for det er ikke udtryk for noget ønske om at chikanere ordførerne, der gerne vil forberede sig grundigt til en første behandling.

Sagen er, at vi først fik godkendelsen fra EU-Kommissionen ved Kommissionens møde den 5. april. Det var i ugen op til påske, hvor der ikke var mulighed for at gennemføre den normale behandling i Danmark. Så har vi haft påskeugen, og derfor er forslaget kommet så tidligt, som det overhovedet kunne rent teknisk efter færdiggørelsen i EU-Kommissionen.

Så kan man spørge, hvorfor vi ikke tager debatten i næste uge, men problemet er, at FN afholder en opfølgning af Riokonferencen i hele næste uge i New York. Og det vil sige, at vi ville komme ind i maj måned, før dette forslag ville kunne førstebehandles og dermed give startskuddet til behandlingen i udvalget, som jeg er helt enig med ordførerne i bør være meget grundig.

Der er ændringer i forslaget i forhold til tidligere, og rækkevidden af de ændringer skal naturligvis belyses på en ordentlig måde. Jeg synes, det ville have været for kort en frist, hvis vi kun havde nogle ganske få uger i maj måned, måske kun et par uger i maj måned, til at klare det af. Det er derfor i en samlet afvejning i forhold til Folketinget, at vi har fremsat forslaget nu, men jeg indrømmer, at det er en kort tidsfrist, og jeg tager som sagt gerne min del af ansvaret for det.

Regeringen er optaget af en dialog med de politiske partier omkring dette forslag, hvad enten det er Venstres og De Konservatives bekymring over bemyndigelser og andre spørgsmål, som ordførerne har rejst her i dag, eller det er de bekymringer, som hr. Hindrup Andersen og fru Svanholt har rejst med hensyn til, om denne udvidede aktivitet, som vi jo i virkeligheden – måske bortset fra Fremskridtspartiet – alle er enige om er ønskelig, kommer til at flugte med den målsætning, vi i øvrigt har på det energi- og miljøpolitiske område. De spørgsmål vil vi gerne belyse og tage op i drøftelser med partierne.

Hr. Kim Behnke gjorde nogle bemærkninger omkring EU-Kommissionen, som jeg nok til hr. Behnkes store overraskelse et langt stykke ad vejen er enig med ham i. Det er ikke nogen tilfredsstillende måde at arbejde på, og jeg synes, at vi i den fremtidige EU-diskussion skal gøre, hvad vi kan for at forebygge, at den slags forløb kan komme til at foreligge.